

ἜΤΟΣ Β'.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΡΥΡΙΚΗ

ἈΡΙΘ. 100

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΡΤΑ 25

Τιμή ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτίας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νῆαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἑφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 Ἰανουαρίου 1881.

Ὁ Ἀσμοδαῖος θυμῶν τὴν ἡμέραν τοῦ νοῦς φίλου τινὸς συναδέλφου, δυναμένου νὰ γράφῃ εἰς τοικύτας περιστάσεις ἄρθρα φιλολογικὰ καὶ ποιητικὰ ὡς τὸ γραφέν εἰς ἀπάντησιν τοῦ K. Reinach. Ὅρισμένην ἔνοιαν βεβαίως μάτην ἤθελέ τις ζητήσῃ εἰς τὸ φιλολογικὸν τοῦτο γύμνασμα, ἀλλ' αὐτὸ δὲ εἶναι τὸ μᾶλλον περιττὸν εἰς τὰ προδικὰ γυμνάσματα, τὰ ὅποια καθ' ἑκάστην φύονται ὑπὸ τὴν μορφήν ποιημάτων, πικνηγυρικῶν, ἐπικηδεῶν, πολιτικῶν διατριβῶν, κτλ. εἰς τὴν κλασικὴν ταύτην γῆν τῶν λόγων. Προτιμώτερον ἦτο, πιστεύομεν ἡμεῖς οἱ ἐκ τοῦ Ἄδου, ἐὰν ὄλοι αὐτοὶ οἱ ποιηταί, οἱ ῥήτορες, καὶ οἱ παντοειδεῖς διχρηθογράφοι, ἀφοῦ καὶ καλὰ καὶ σῶναι θέλουσι νὰ μαυρίζουν χάρτην καὶ ν' ἀκούωνται, ἐὰν, λέγομεν, ἐδημοσίουν μελέτας ὅσον δύναμις αὐτοῖς περὶ τόσων ἀντικειμένων ἀναγομένων εἰς τὴν ὀργάνωσιν, εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, εἰς τὴν ὑγείαν, εἰς τὴν ἐπιμελητέαν τοῦ στρατοῦ, εἰς τὰς πρακτικὰς ἀνάγκας μας ἐν γένει, terre à terre. Ἄς μᾶς ἐπιτρέψωσι δὲ τινὲς συνάδελφοι, οὐχὶ δικάδοι ἀλλ' ἑφημεριδογράφοι, νὰ τοῖς προκηρῆσωμεν, ὅτι ψέγοντες τόσῳ πικρῶς τὸν ὑπερβολικὸν ζῆλον τοῦ ἀξιοτίμου Δημάρχου ἀναγγεῖλλαντος ἀπανταχοῦ τὴν ἀνεύρεσιν τῆς Ἀθηνᾶς, λησμονοῦσι ποσάκις αὐτοὶ περιέπεσαν καὶ περιπίπτουσι καθ' ἑκάστην εἰς τὸ αὐτὸ νεκνίεμα, πιστεύοντες σπουδαίως, ὅτι τὰ μεγάλα

ἔθνη τὰ ἐκπροσωποῦντα τὴν δύναμιν καὶ τὸν πολιτισμὸν ἐν τῷ κόσμῳ σήμερον, ὀφείλουσι νὰ καθυποβάλλωσι τὰ συμφέροντα αὐτῶν μέχρι καταστροφῆς τῶν εἰς τὰς ἀξιώσεις ἡμῶν ὡς ἀπογόνων τῶν ἀρχαίων, ὡς ἐὰν ἡ καταγωγὴ αὕτη δίδει τοῖς σημερινοῖς Ἕλλησι τὸ ἐλάχιστον δικαίωμα εἰς τὴν ὑπὸ τὸν ἥλιον ὑπαρξίν, ἐν ἣ περιπτώσει δὲν ἔχουσι τὰ δεόντα πρὸς τοῦτο προσόντα. Ἄ Ἕλληνες ἀεὶ παῖδες ἐστὲν, ἀνεπώλει ἐσχάτως εἰς τῶν συναδέλφων, καὶ εἶχε μέγα δίκαιον. Δυστυχῶς οἱ σημερινοὶ παῖδες Ἕλληνες πολλοὺ γε καὶ δεῖν ἐχῶσι τὴν χάριν τῶν κακοηθεστάτων μὲν ἐκείνων καὶ ἀρκούντως μωρῶν καὶ φλυαρῶν, ἀλλ' οὐχ ἤττον χαρισστάτων ἀρχαίων παιδῶν.

Ἄς μᾶς συγχωρήσουν οἱ φίλοι ἀναγνώσται, διὰ τὰς συγὰς μας μεμψιμοιρίας, καθόσον ἡμεῖς οὐδέποτε ἠεθήσαμεν νὰ λάβωμεν μέρος, οὔτε νὰ πληρώσωμεν τὴν συνδρομὴν μας εἰς τὸν μέγαν Ἑθνικὸν Σύλλογον τοῦ Ἀμοιβαίου Θαυματοῦ.

ΔΙΑΒΑΘΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Είς τῆ πολλῶν ἡμῶν δυστυχίαν προσετέθη ἰσχυρῶς καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ Εὐρωπαῖοι ἤρξισαν νὰ κίνωσιν ἑνεργεί- σεις περὶ τοῦ ποιοῦσιν ἔλεος πλειονοψηφίαις κυβερνητικῶν τὴν Ἑλλάδα. Ἀποτέλεσμα τῶν ἀνακρίσεων τούτων βεβαιώ- ξεν, ὅτι τὸ «Φιγαρῶ» ἔγραφεν ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτοῦ φύλλῳ, ὅτι: «Οὐδεμίαν ἔχει ἡ Γαλλία ὄρεξιν νὰ θυσιάσῃ » τὴν ἡσυχίαν της, ὅπως προσφέρει τὴν Ἠπειρὸν εἰς τὰ » κύριον Παπαμιχαλόπουλον». Ἄλλ' ἔχει χάριν τοῦ Κ. Παπαμιχαλοπούλου, ἀλλὰ χάριν τῆς τιμῆς της ὄφειλεν ἡ Γαλλία νὰ θυσιάσῃ τὴν ἡσυχίαν της.

Ἐφάμιλλος τῆς ἀνωτέρω φράσεως τοῦ φιλοπράγμονος Φιγαρῶ εἶναι ἡ ἐξῆς τῆς σοβραῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν δύο Κόσμων: «Δὲν βλέπομεν τέλος πάντων τί θέλουσι κερδί- σαι οἱ λαοὶ τῆς Ἠπειροθεσσαλίας, μεταπίπτοντες ἀπὸ τῶν Τούρκων εἰς τὰς χεῖρας τῶν νομαρχῶν καὶ ἐπάρχων τοῦ κ. Κουμουνοδοῦρου». Θὰ εἶχε δίκαιον ἡ σοβραῆ Ἐπιθεωρή- σις, εἰδὼν οὐκ οὐκ περὶ τῶν νομαρχῶν καὶ τῶν ἐπαρχῶν τῆς δευτέρας γαλλικῆς αὐτοκρατορίας, εἰς τὴν κραταίωσιν τῆς ὁποίας τοσοῦτον ἄλλοτε συνετέλεσε.

Οἱ ἀναγγελλθέντες ὑπὸ τῆς συνδέλφου Ἐφημερίδος καρ- χαρίκι ἤρξαντο ἤδη καταρθάνοντες ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, μὲ ὄρεξιν φοβεράν καὶ σταθεράν ἀπόφασιν ἂν δὲν ταχίσῃ αὐ- τοὺς ἀφθόνως ὁ κ. Κουμουνοδοῦρος, νὰ φάγωσι τὸν κ. Κου- μουνδοῦρον.

Ἀλεξάνδρου πρὸς Θεόδωρον περὶ ἡγουμενίας παραίνεσις.

Ἐν πολλοῖς μὲν, ὦ Θεόδωρε, πολὺ διεστῶσθε εὐρήσο- μεν τὰς περὶ τῶν κοινῶν ἡμετέρων γνώμας, ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἄλλοτε, ἤδη δὲ περὶ τοῦ πῶς δεῖ τὸν ἀξιούντα πολιτικὴν ἡγουμενίαν, πολιτεύεσθαι, ἐπιτρέψον μοι, ἄτε προσθυτέρῳ, τὰς δε τὰς ὑποθήκας ποιήσασθαι. Πεισθείη δ' ἐλπίζω ἐκ τούτων, ὅτι ἐτέρῳ δεῖ τραπεῖσθαι ὁδὸν τῆς ἐρ' ἢς βυδίζεις ἀτέρμονος οὐσίας καὶ ματαίας.

Καὶ πρῶτον μὲν γίνωσκε, ὅτι πρὸς Ἑλληνας πολιτευό- μενος, ἀνδρὸς ἀφελῆς καὶ ἀπερίττου καὶ τῶν τῆς Γαλα- τίας καὶ τῆς ἄλλης Ἑσπερίας τρόπων τοῦ φερεσθαι ἀγνώ- τας, ἀσυμπληθῆς ἔστιν δ' ὅτε καὶ γελοῖος φανεῖται γλαυτι- κὴν ἐπιτηδεύομενος ἐν ταῖς πρὸς αὐτοὺς ἐντεῦξαισι ἀβρό- τητα καὶ περισσὴν κομποπρέπειαν· ἀμέλει δὲ καὶ ἀκισμοὶ δὲ καὶ τῶν ὑπολειφθέντων βεστρώτων διὰ χειρὸς ἀπλήθ- ρου διευθέτησις καὶ κλαυσαγενετισμὸς καὶ τοῦ βυδίσματος τὰ λυ- γίσματα ἤκιστα πρὸς σὲ τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων εὐμενῶς δικτιθέσκειν.

Ἄμεινον δ' ἐπιπλάκων, ὅτι τὰς λόγων μέτρον οὐχ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ ἀκούων, ὡς ὁ θεὸς φησι Πλάτων, καὶ οὐ τὸ εἶναι τῶ πολλῶν, ἀλλ' ἐν τῶ ἐν ὀλίγοις πολλὰ λέγειν τὴν ῥητορικὴν συνίσταται δεινότητά καὶ δύναμιν· ἀπέ- χε οὖν τῆς μακρηγορίας καὶ φησι τὰς περιφράσεις καὶ πλατυσμούς· ὡς γὰρ Ἐπίκτητος φησι ἐν ταῖς πολλὰς λέ- ξεσιν αἱ ἔνοιαι ἐξαιμιζόμεναι χλαραὶ καὶ μονόουχι ἡκιστάληπτοι ἀποδύνονται. Καὶ τὰς ἐπανακλήσεις δὲ καὶ ἀναφορλαϊώσεις φωνητικῶν φορτικαὶ γάρ, ὦ Θεόδωρε, καὶ οὐκ ἔχου τῆ ἀκρίβει καὶ τῆ μνήμῃ τῶν προσηγορευμένων κολλικευτικαί.

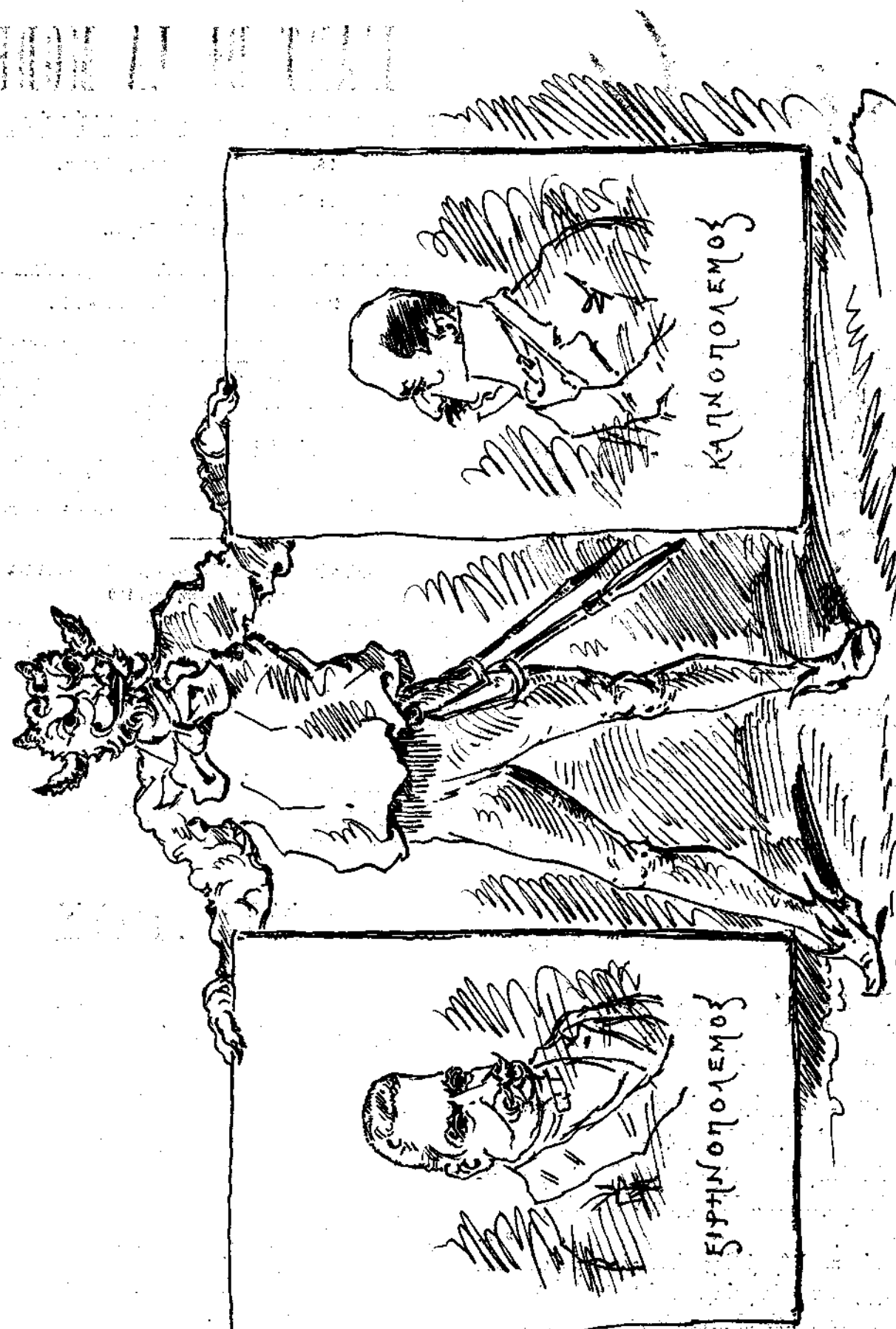
Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν τῶ λαλεῖν σομαδοποιεῖν ἢ ὑδροποιεῖν διηνακῶς καὶ οἰονεῖ ἐκ τοῦ ἐν ταῖς κύλιξι πε- ριχομένου ἐμπνευσιν καὶ ἐπιχειρήματα θηρεύειν καὶ τῆ γλώττῃ καὶ τοῖς χεῖλεσι τὸ καταλιπόμενον ἐν τοῖς μύστα- ξιν ὑγρὸν ἀποσμήγειν οὐκ εὐχεστον οὐδὲ τερπνὸν θέκμα- τοῖς ἀκροωμένοις παρέχεται.

Μὴ ἐπὶ ταῖς ἐφημέροις δυσχερεσκέαις τῶν ἐτέρων φα- τήριαις τεταχμένων καὶ παλόντων σοι λαγῶδες μετ' ἐπι- τρηχίλων τὰς περὶ ἡγουμενίας ἐλπίδας στήριζε, μὴδ' ἐπὶ τοῖς αὐλικοῖς καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς τὰς πύγολαμπίδας ὡς φανούς σοι παριστώσας ἀναπύου. Σκόπει δὲ μᾶλλον, ὅπως ἀρχικὸς καὶ ἐπὶ σεχυτὸν πεποιθὼς φαίνῃ, ἵνα θαυμαστὰς τῶν σὼν ἀρετῶν καὶ θικσώτας περισυναγῆγης.

Μὴ θρασὺς μὴδὲ πικρὸς λάλει περὶ τῶν ἀντιπάλων, ἀλλ' ἐν τοῖς πράγμασι καὶ ταῖς γνώμασι πειρῶ ἀνώτερος αὐτῶν γενέσθαι. Καὶ γὰρ τὸ τὰς τῶν ἄλλων ἐπικρίνειν πράξεις τοῦ τυχόντος ἔργον, τὸ δὲ ἰδίως τέμνειν ὁδοὺς καὶ γνώμας περὶ τῶν προκτεῶν ἐκφέρειν ἡγουμένων ἴδιον.

Φορτικὸν δ' ἡγοῦ καὶ οὐ σμιρρὸν τοῦ γελοίου ἀπέχον καὶ τὸ ἐκκάστοτε τοῖς πᾶσι δῆλον ποιεῖν, ὅτι εἰ καὶ παλ- λάκις συμπράξας μετ' ἄλλων οὐδέποτε τὴν ἡγουμενίαν ἀπέ- θου, καὶ γὰρ τοῦτο καὶ Πικραλγῶν ἐν παλαιότεροις ἐποίητο χρόνοις, πολλὰ δὲ καὶ δὴ καὶ τῶν ἐκυτοῦ παθῶν τὸν τάρχον παθῶν ἐπεὶ τὰς ἐμὰς προκτεῖσεις ἀπολακτίζων οὐκ ἐβού- λετο συνιέναι, οὐκ ἐν τοῖς ζῶσιν εὖρε χάριν, ἀλλ' ὁ θάνα- τος τὴν ἡγουμενίαν αὐτῷ προσεπόρισεν. Ἄλλὰ σὺ μὴ μι- μοῦ αὐτόν, μὴδ' ἐπὶ τῆ τῶν ἄλλων τελευτῇ κενὰς περὶ ἡγουμενίας στήριζε ἐλπίδας. Πικραλγῶν μὲν γάρ, καλῶς οἶσθε, σφριγῶν καὶ ἀκμαῖος καὶ πολὺ, ὡς εἰκόσ, τῆς τοῦ Πλούτωνος ἀφιστάμενος γῶρας, ἐγὼ δὲ πολὺς μὲν καὶ γέ- ρων, ἀλλ' ὑγιεῖς μεστὸς καὶ δρόσου, οὐδεμίαν εὐλογον προσεχὸς θανάτου προκτεῖ μοι ἂν ἐλπίδα. Πειρῶ τοίνυν ἡγοῦμενος λέγεσθαι πρὸς τῶν ἄλλων καὶ γίνεσθαι, οὐδὲν αὐτὰς περὶ σεχυτοῦ λέγων.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ ἡγουμενίας, φίλτατε Θεόδωρε, ἔχω σοι προκτεῖσαι· ἢν δε πεισθῶ, ὅτι οὐκ εἰς μάτην, οὐδ' ἐν ἀγόνῳ ἀγρῶ τῆς ἐμῆς μακροῦς πείρας ὁ κερπὸς ἐσπάρη, νέαις σοι ὑποθήκαις τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν ἐπὶ τὸ βέλτιον ρυθμίσω.

Διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἐκθεσιν.

ΓΝΩΣΤΟΡΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλούνται οί εν ταίς ἐπαρχίαις και οί εν τῷ ἔξωτερῳ συνδρομηταί τοῦ Ἀσμοδαίου, ὧσον ἡ συνδρομή λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου, νά ἀνανεώσωσιν αὐτήν ἰγκαίρως, ἀποστέλλοντες πρὸς τὴν διεύθυνσιν τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς, ἵνα μὴ διακοπῆ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου. Πρὸς τούτοις παρακαλοῦνται οί ἐπιθυμοῦντες νά ἔγγραψῶσι συνδρομηταί νά γνωστοποιήσωσι τούτο εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἡμερηίδος ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Πιστώ. Τραπεζικῆς ἀποστέλλοντες συγχρόνως και τὴν ἑτησίαν συνδρομὴν.

Τὸ φύλλον ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θά πωλεῖται ἐν τῷ γραφεῖῳ και τοῖς ὁδοῖς λεπτ. 15.

Ἐν τῷ Ἀσμοδαίῳ θά ἐκδίδεται και ἐκτάκτως δοακίς ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία τῷ παρέχει ἀφρονότεραν τροφήν.

Ἐν τῷ Ἀσμοδαίῳ δημοσιεύει εἰδοποιήσεις και μὲ εἰκόνας.

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΗΠΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ

Ἐντὶ μόνον 1 1/2 φράγκου εἰς τὰ Καταστήματα
Ἀνδρέου Κορομηλά

Ἐστὶς θέλει ἀνάγνωσμα εὐφυές, τερπνόν, εὐχερές, τερψίθυμον ἄς ἀποκτήσῃ τὸ καλλιτεχνικὸν ἡμερολόγιον τοῦ ἀξιολόγου και εὐφυοῦς συντάκτου τοῦ «Μὴ χάνεσαι» κ. Γαβριηλίδου. Ὁ κ. Γαβριηλίδης εἶναι γλαφυρὸς πάντοτε ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ ἀτιμελήτου. Ἡ εὐφυΐα αὐτοῦ εἶναι διδακτικὴ, ὧσον και πλήρης ἀττικῆς ἀλατος. Εἰς τὸν ἀναγνώστην τοῦ ἡμερολογίου του ὑποσχόμεθα διασκεδάσιν, οὐχὶ τοῦ ὠφελίμου ἀμέτοχον.

L'ART DE LA MODE

REVUE MENSUELLE DE L'ÉLÉGANCE

18, RUE MONTMARTRE, PARIS.

Directeur: Ernest Hoschedé.

Administrateur-Gérant: Jules Luquet.

Prix de l'abonnement pour la France et pour l'étranger

100 fr. par an, grand format in-folio.

Voici un ouvrage qui se recommande non seulement par son élégance vraiment artistique, mais aussi par son utilité. Car il est éminemment utile à tous égards d'arracher la mode au caprice pour la soumettre aux règles du bon goût. Cela est surtout utile à notre époque où les recents favoris de la fortune ne sont que trop enclins à mettre le faste à la place de l'art. De là les bizarreries si fréquentes de la mode à notre époque. L'ART DE LA MODE donne satisfaction au bon goût naturel à toute société civilisée et fait pour ainsi dire de la mode une spécialité de la culture de beau, une des manifestations de l'esprit artistique d'une haute civilisation. Un tel ouvrage est utile partout, mais il l'est surtout dans l'Orient Grec, où l'attrait vers la luxe européenne, à grandement besoin d'être réglé d'après les règles du bon goût. Nous en recommandons donc la lecture à nos élégantes, qui y trouveront des renseignements détaillés et amusants sur tous les objets concernant la mode et un guide sûr dans les sentiers souvent capricieux de l'élégance.

Τιμὴ τῆς συνδρομῆς διὰ τε τὴν Γαλλίαν και διὰ τὴν ἀλλοδαπήν φρ. 100

Τὸ σύγγραμμα τούτο διακρίνεται οὐ μόνον διὰ τῆς ἀληθοῦς καλλιτεχνικῆς αὐτοῦ κομψότητος, ἀλλὰ και διὰ τῆς χρησιμότητος αὐτοῦ. Διότι ἰδιαιτέρως ἐν ἡμῶν τῆς ἐποχῆς χρόνον εἶναι νά ἀπαιτῆθῃ ἡ συμπεριφορὴ ἀπὸ τῆς φανταστικῆς, ὧσον ἰσοβλήθῃ εἰς τοὺς κανόνας τῆς καλλιτεχνικῆς. Τούτο εἶναι ἰδίως χρήσιμον εἰς τὴν ἑποχὴν μας, ἵνα οἱ νεώτεροι ἔχουσι τὴν τάσιν νά προτιμῶσι τὴν πολιτελὴ ἐπιδείξιν ἀντὶ τῆς ἀληθοῦς καλλιτεχνικῆς. Ἐν τῆς τάσεως τούτης προβάτουσιν οἱ τῶν συχναί κατὰ τὴν ἑποχὴν ἡμῶν ἰδιοτροπίαι τοῦ συμφοῦ. L'ART DE LA MODE ἰσχυροποιεῖ τὸ αἰσθητικὸν τῆς φωνῆς καλλιτεχνικῆς, ὧσον ἰσοβλήθῃ ἐν πάσῃ ἀπολιτισμένη κοινωνίᾳ, και πραγματικῶς ἐντὶ τοῦ συμφοῦ ἄς ἐπιτυχεῖν ἀναγομένην εἰς τὴν φιλοκαλίαν, ἄς ἐπὶ ἰσοβλήθῃ τινος αὐτοῦ αἰσθητικῆς καλλιτεχνικῆς ἐπιδείξιν ἐν ἑποχῇ μεγάλου πολιτισμοῦ. Τούτοις σύγγραμμα εἶναι ἀνεπάρχως χρήσιμον, ἵδιως ὧσον ἐν Ἑλλάδι και ἐν Ἀνατολῇ, ἵνα ἡ πρὸς τὴν εὐρωπαϊκὴν πολιτισμὴν αἰσθητικὴ, μεγάλως ἔχει ἀνάγκην νά βυθισθῇ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φιλοκαλίας. Ὅθεν συνιστοῦμεν τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ εἰς τῆς κομψῆς ἡμῶν Κυρίας. αἰσθητικὴ εὐρωσὴν ἐν αὐτῷ λαποταμίῳ και διασκεδαστικῆς ἀληθοφάνειας ἐπὶ ὅλων τῶν ἀνατιμῶν τῶν ἀναγομένων εἰς τὸν συμφοῦ, και ὀφείλῃ ἐν ἑποχῇ εἰς τῆς ἰδιοτροπίου ἀπαιτοῦ τῆς κομψότητος.

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ

Τὸ περιοδικὸν τούτο ἔργον προτίθεται σκοπὸν ν' ἀναπληρώσῃ ἑλλείψιν λίαν ἐπαίσητῆν τῆς συγχρόνου φιλολογίας ἡμῶν. Ὁ Ἐσπερος θέλει ἔχει ὕλην ποικίλην, ἐπιστημονικὴν, φιλολογικὴν, πρὸς δὲ και τερπνὴν και ἀναγομένην εἰς τὰ ἐν τῷ κόσμῳ συμβαίνοντα. Ἐπὶ πάσαι δὲ θέλει κοσμεῖται διὰ καταλλήλων εἰκόνων κατὰ τὸ πρότυπον τῶν ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς πόλεσι ἐκδομένων παντοίων τοιοῦτων συγγραμμάτων. Τὸ σύγγραμμα τούτο κύριον ἔχων συντάκτην και ἑφορον ἕνα τῶν μᾶλλον διακεκριμένων ἡμῶν λογίων, τὸν διδάκτορα τῆς φιλολογίας κύριον Ἰωάννην Περδάνογλον, και ἐκδοόμενον ἐν Λειψίᾳ, ἤτοι ἐν τῶν ἐπιστημονικῶν και καλλιτεχνικῶν κέντρων τῆς Εὐρώπης, θέλει εἶσθαι ἀνάγνωσμα ἀριστον διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν, διὰ πάντα μεμορφωμένον ἄνδρα ἢ γυναῖκα.

Ἐν τῷ Ἐσπερῳ ἐκδοθήσεται δις τοῦ μηνός, εἰς σχῆμα μεγάλου 40. Ἐκαστος τεύχος, συγμεινόμενον ἐκ δύο τυπογραφικῶν φύλλων, θέλει περιεχεῖν εἰς ἑκατομμύρια.

Ἡ τιμὴ τοῦ Ἐσπεροῦ ὀρίζεται εἰς φράγκα 40 κατ' ἑτοῦς πληρωτέα ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ πρώτου φύλλου.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.